

*„Neprosím však jen za ně, ale i za ty,
kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří;
aby všichni byli jedno jako ty, Otče,
ve mně a já v tobě...“*

Jan 17, 20-21

PUTUJÍCÍ SPOLEČENSTVÍ MAMINEK

VÍCE NA STR. 12

Moji milí,
zmrtvýchvstání je velmi osobní věc. Apoštolové – poté, co se propracovali pohoršením kříže – nemluví o ničem jiném. Dnes se to, hlavně v teologických studiích, odbyde poznámkou, že kázání o zmrtvýchvstání je „kerygma“ – syrové kázání první církve. Od té doby uplynula spousta vody. Teologie je propracovaná, schopná zabývat se nejjemnějšími detaily. Neříkám, že je to špatně. Je ale potřeba dávat pozor, aby se nám Kristovo zmrtvýchvstání nepřesunulo pouze do historie, do těch dávno popsaných a zařazených věcí.

Slyšíme svatého Pavla, jak říká, že nevstal-li Kristus, marná je naše naděje a jsme nejubožejší ze všech lidí. Také ho slyšíme v Aténách, jak říká tamějším filozofům, že Ježíš vstal z mrtvých a oni mu na to odpoví, že si ho zase poslechnou někdy jindy. Skoro zdvořilě odmítnutí blázna, který přichází s nějakými povídkami. Pár lidí ale neodešlo. Pavlova řeč se jich nějak dotkla. Jistě, byl velmi vášnivý, zapálený pro svou věc. Skoro nemohl mluvit o ničem jiném. Bral si Kristovo zmrtvýchvstání velmi osobně. Museli cítit, že jen nemlátí prázdnou slámu. Ale přece, takových zaujatých řečníků, kteří se potřebovali vypovídat, už na Areopagu zažili... Co to tedy bylo, co se jich dotklo a přidrželo je ještě chvíli na místě? Co jim otevřelo uši a srdce, takže hltali Pavlova slova? Jak to, že opustili rozumnou vnitřní obranu a vydali se v šanc tak absurdní teorii, že je možné vstát z mrtvých? Když člověk uvěří tomuhle, pak už uvěří všemu. Nezahoupala se jim půda pod nohama?

Možná právě naopak. Už dlouho jim ujížděla. Kolikrát už v životě začínali znovu. Koli-

krát už cítili nespokojenost – někdy běžnou, ale jindy velmi palčivou. Nespokojenost se svými city, s vůlí a schopností něco změnit. Nespokojenost s druhými a nejvíc s těmi nejbližšími. Život utíkal a oni viděli, jak jej pouze přežívají. Ideály byly dávno ty tam. Nedosažitelné a tedy nereálné. Budha by řekl, že všechno je jenom utrpení.

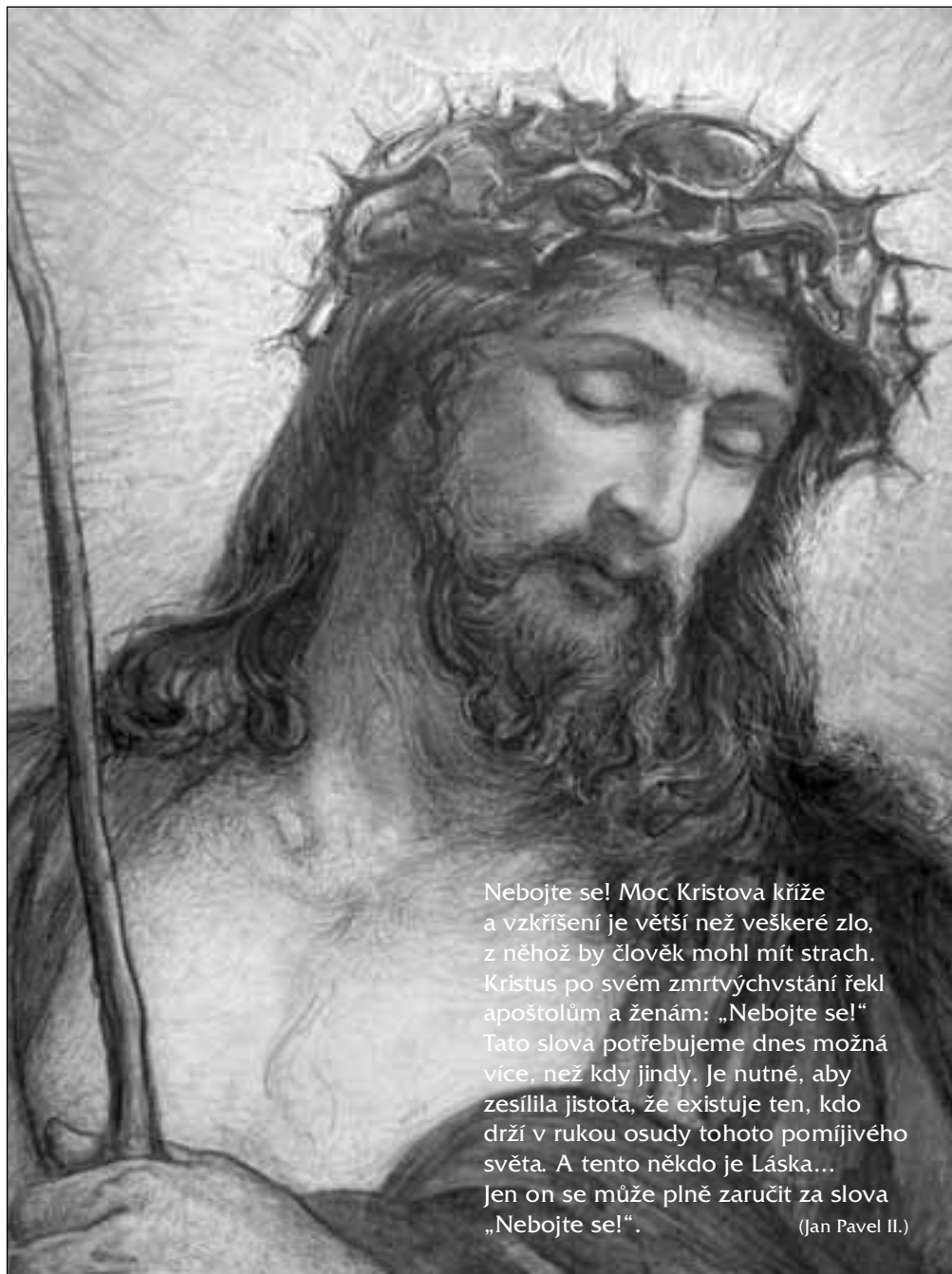
A teď tu slyší, že je možné vstát z mrtvých. Už dávno se cítili být jako mrtví. Bůh stvořil všechno, „aby to bylo“, aby to existovalo, žilo. To je jeho vůle, kterou vložil do stvoření. Tento vklad byl ale vlivem satana neustále přehlšován, tlumen a ubíjen. Světové tragédie, osobní tragédie, propletence, slepé uličky vášní a strachů. Kdo by se divil, že lidé jsou přesvědčeni o nemožnosti nového začátku. Snad ještě dalšího pokusu, ale víc raději ne. Čím víc se přece k nějaké možnosti upneme, tím víc jsme pak zklamaní. Tím víc to bolí. Raději nic nechtít.

Bůh se ale nedá úplně přehlubit, i když „nebude hlučet, nebude křičet, doutnající knot neuhasí a nalomenou třtinu nedolomí“. V každém člověku zní jeho velmi jemný hlas – pozvání k životu, k nesmrtnosti! Ti lidé, kteří si v Aténách apoštola poslechli až do konce, také konečně našli radost. Našli své osobní štěstí, vítězství nad všemi šmodrchanci a propletenci. Konečně! Zjistili, že život je dar a proto se přimknuli k dárci života. Uvěřili a osvobodili se. Konečně jim někdo otevřel v jejich duši naplno smysl pro neko-nečno. Zasunutý a málem ztracený, ale neztratitelný.

A co my? Kde hledáme své jistoty?

Přeji vám, moji milí,
nekonečnou radost ze života!

Váš Otec Karel

Nebojte se! Moc Kristova kříže
a vzkříšení je větší než veškeré zlo,
z něhož by člověk mohl mít strach.
Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl
apostolům a ženám: „Nebojte se!“
Tato slova potřebujeme dnes možná
více, než kdy jindy. Je nutné, aby
zesílila jistota, že existuje ten, kdo
drží v rukou osudy tohoto pomíjivého
světa. A tento někdo je Láska...
Jen on se může plně zaručit za slova
„Nebojte se!“.

(Jan Pavel II.)

Velký pátek

Památka umučení Páně

Před náš duchovní zrak se staví kříž Kristův. Z kříže na nás hledí Kristův zrak. I náš hřích tesal tento kříž. Právě v našem zahanbení a vděčném pohledu na kříž je jádro tohoto dne.

Kříž se nám stává znamením spásy. Když na něm Pán naklonil hlavu a zemřel, změnil se osud světa i osud náš. Kříž, nástroj smrti, se stává vítězným znamením. To je tajemství kříže. Při pašijích a při uctívání kříže máme právě z tohoto tajemství něco pro sebe pochopit.

Skončit proces, vzor všech nespravedlivých soudních procesů. Soudce byl bezcharakterní zbabělec. Svědkové byli nastrčení lháři. Celé soudní řízení bylo výsměchem všemu právu. Obžalovaný se nesmí hájit. Jak promluví, je umlčen. Stráže si rozebírají jeho osobní majetek ještě zaživa. Ježíšovi nepřátelé si mnou ruce: konečně jsme ho zničili. Ježíšovi přátelé se krčí, schovávají se, utíkají a naříkají... „My jsme doufali, že to je on, kdo zachrání náš lid.“ Nepřátelé nevědí, že nejsou vítězi, ale jen nástroji. Že dosáhli opaku toho, co chtěli.

Přátelé ještě nechápou, že jejich záchrana – vykoupení, se právě naplňuje. Ale postupně si začnou uvědomovat smysl Kalvárie milióny lidí. Milióny se zaradují, že Ježíšova slova nebyla jen planá hesla, řečnické fráze, že za své evangelium položil i život. Milióny lidí slabých i hřešících se zaradují, že Ježíš je má přesto rád a zve je s Petrem k sobě. Od té doby se milióny lidí zastavují v úžasu před Kristovým křížem, rozjímají o něm, mluví o něm. Ale mluvení samo nečiní ještě z člověka následovníka Ježíš Ukřižovaného.

Pán nám neřekl: „Mluvte co nejvíce o mém kříži!“ Pán nám přikázal: „Vezmi svůj kříž každodenní a následuj mne.“ Prakticky to znamená nést denní trampoty bez nářku. Postavit se při nich a s nimi pod kříž Kristův vedle Marie, Jana a Magdalény. Postavme se v duchu pod kříž a prosme Beránka Božího za náš svět, za jeho a naši církev, za nás všechny, za děti, mládež, za rodiny. A mělo by nás při každém pohledu na kříž napadnout, že na kříži vykrvácel a zemřel Boží Syn, abychom my, děti lidské, mohly žít.

Nectíme kříž jako nástroj mučení a usmrcení, ale jako nástroj přemožení smrti a znamení života. Světlo Kristova kříže, to je jas Zmrtvýchvstalého, vítězná záře velikonočního jitra.

Váš jáhen Pavel

Vždycky jsem chtěla pracovat na božích věcech

Ludmila Šilhavá (40 let) pochází ze severomoravského Štramberka. Od roku 1987 bydlí na Jižním městě. Je matkou čtyř dětí. Petr a Maruška studují Křesťanské gymnázium, Janička a Jakub chodí na základní školu. Manžel Pavel pracuje jako programátor. Na podzim 2006 ve volbách do pastorační rady získala od farníků nejvíce hlasů ze všech navržených kandidátů. V současné době je na arcibiskupství pražském v jednání její pozice jako ředitelky nového Komunitního centra Matky Terezy.

Většina čtenářů Fchodovin tě určitě zná, protože tě mohou téměř denně vidět na mši sv. Ale i přesto – mohla bys nejprve říci něco o sobě?

Pocházím z věřící rodiny, mám jednoho bratra. Vystudovala jsem gymnázium v Příboře. Už během studií jsem začala

udržovat kontakt se sestrami Boromejkami a vážně jsem zkoumala, jestli moje místo není právě mezi nimi. Tohle se odrazilo i na peripetích kolem mých prvních zaměstnání. První opravdovou školou života pro mě byl rok jako dělnice v Tatře Kopřivnice, další rok strávený vytíráním

operačních sálů v novojičínské nemocnici a pak následoval rozchod s rodinou a přesídlení do Prahy, kde jsem začala pracovat v Ústavu sociální péče pro nevidomé, a bydlet – tehdy tajně – u Boromejek. Za pár měsíců jsem rozlišila, že to není ono, nicméně – zase po určitých peripetiích – jsem zůstala pracovat u nevidomých a tam jsem i bydlela. Přemýšlela jsem, kde je tedy to moje místo. Abych nebyla v cizím městě sama, jeden kněz mě nasměroval do společenství mladých, kde jsem poznala Pavla a v r. 1987 jsem se vdala. To už jsem pracovala v administrativě, nejprve v podniku zahraničního obchodu a potom u firmy, která dělala počítačový software. V r. 1989 se nám narodil Petr a tím začala moje zhruba patnáctiletá mateřská dovolená. V současnosti jsem ukončila jakési přechodné období, které začalo v r. 2004 prací na částečný úvazek v ZŠ Donovalská při inventarizaci majetku a vyvrcholilo ukončením rekvalifikačního kurzu pro počítačovou gramotnost.

Co je pro tebe osobně ve tady farnosti důležité?

Na Jižním městě jsme bydleli od svatby, ale do kostela jsme jezdili do centra, jak jsme byli zvyklí. Jednou jsme se potkali s Michalem Slavíkem a ten nám řekl: „Zůstaňte tady a budujte farnost.“ My jsme to vzali za své a od té doby jsme doma u sv. Františka. Další důležitý zlom v našem životě byl taky spojený s Michalem Slavíkem. Byl to seminář Obnovy v Duchu sv. neboli charismatická obnova tehdy prezentovaný jako příprava na biřmování. Ještě že jsem to nevěděla, na charismatiky by mě totiž nikdo nedostal. Jsem moc vděčná, že jsme to mohli prožít s Pavlem spolu.

Od samého začátku je náš život ve farnosti spojený se společenstvím, jehož základ se vytvořil z párů, které společně chodily na snoubeneckou přípravu k manželům Fuchsovým. Toto společenství trvá s určitými obměnami dodnes. Je nás sedm rodin a s dětmi, které se nám postupně narodily, je nás 35. Scházíme se jednou za čtrnáct dní po bytech. Nevím, jestli jsme modlitební společenství, i když se vždycky modlíme. Povídáme si o svých radostech a starostech, trváme asi 18 let a leccos už jsme spolu prožili. Každý rok jezdíme na týden společné dovolené i s dětmi a v zimě v komornější sestavě na hory.

Moje mateřské povinnosti mi dlouho nedovolovaly se ve farnosti nějak výrazněji zapojit, kromě toho, že jsem chodila do scholy, ale několikrát jsem se účastnila jako vedoucí skupinky přípravy na biřmování či nějakého semináře obnovy a to jsem vždycky dělala ráda. Mně to moc dalo, a tak jsem toužila nějak to zprostředkovat druhým.

Přijala jsi nabídku stát se ředitelkou Komunitního centra. Jak k tomu došlo?

To byl poměrně dlouhý proces. Do doby, kdy děti začaly dorůstat a mně jako matce se začaly trochu uvolňovat ruce, přišla stavba Komunitního centra a já jsem se postupně nenápadně začala do toho všeho zaplétat. Vlastně to začalo tím, že jsem na první schůzku farnosti o KCMT, která byla ve farním sále, upekla buchtu a uvařila čaj, aby nám tam bylo příjemněji – a už mi to zůstalo. Pak jsem začala pomáhat panu Jelínkovi na biskupství s administrativou kolem KCMT. Vždycky jsem chtěla pracovat na „božích věcech“, to mi přijde jako smysuplné, za tím jsem se vždycky snažila jít, ale neměla jsem žádnou představu, jak kon-

krétně. Pro mě stavba jako taková není důležitá. Centrum samo je místo služby, ale není to to zásadní.

A kdo vlastně s tím nápadem přišel?

Když jsem uspěla ve volbách do pastorační rady, věděla jsem, že většina projednávané problematiky a věcí ve farnosti se bude točit kolem KCMT. Protože jsem člověk zodpovědný, domluvila jsem si „exkurzi“ v Komunitní centru sv. Prokopa v Butovicích, protože by bylo dobré podívat se, jak to dělají tam. Tedy jenom já sama, a pak teprve mě napadlo nabídnout otci Karlovi, jestli nechce jet taky. A tak se uskutečnily naše dvě cesty do Butovic, jedna za paní ředitelkou, druhá za otcem Špilarem. Jednala jsem prostě jako členka pastorační rady, která o tom nic neví a chce se poučit. V té době jsem na něco takového jako ředitelování v centru vůbec nemyslela. Měla jsem totiž představu, že ředitel musí být člověk schopný, ekonom, manažer, ten, který má vizi a ostatní mu budou v uskutečňování té vize pomáhat. Ale při návštěvách v Butovicích jsem

poznala, že to je týmová práce a skládání různých úhlů pohledu farnosti a že je to spíš služba. No a při jedné té cestě se mě otec Karel zeptal, jestli jsem někdy přemýšlela o tom, že bych to dělala já.

Máš nějaké konkrétní představy a vize ohledně fungování centra po jeho otevření?

Ty hlavní věci by měly vzniknout zezdola, seshora můžeme nabízet nějaké aktivity, které budou nebo nebudou přijímány. Stejně si ale myslím, že vše je dávno naplánováno od Boha a On jenom čeká, až my to objevíme. Pro mě je základ, abych zůstala závislá na Bohu. Já vidím na několik kroků dopředu, vím, že musíme grantovat (Evu Černou, která se nám toho pro začátek nezištně a obětavě ujala, nám poslalo samo nebe a tímto jí vyslovuji svůj velký dík). Vím, že by tam měl být prostor pro všechny věkové kategorie: rodiny, děti, seniory, maminky na mateřské... Chtěla bych, aby se tam lidé cítili tak, že si tam prostě přijdou „pobejt“, vzali to za své. Určitě toužím po tom, aby-

chom se tam víc dali dohromady jako far-
nost. Abychom byli schopni přijmout nově
příchozí ze sídliště, aby i oni se tam cítili
dobře a vítaní. Je to prostor k setkání
a prolnutí našich světů. Úplně nejvíc bych
chtěla, aby tam lidem bylo útulno a milo
tak, aby tam přišli zas a když se tam nau-
čí chodit, třeba tam časem ucítí víc, než
dosud našli jinde v nějakém kulturním
zařízení, prostě vytvořit prostor k setkání
s Bohem .

Mě osobně hodně oslovují naše zvony,
protože jsou zasvěceny třem postavám,
které pro mě v kontextu KCMT symbolizují
to, čím by KCMT mělo být. Jan Křtitel uka-
zuje na Boha, připravuje mu cestu. Mat-
ka Tereza – to je služba potřebným. Ty
potřebné já vnímám ne jako lidi, kteří leží
na ulici a mají materiální nedostatek, ale
lidi, kteří nevědí, proč žijí. Nemají smysl
života, nemají se o co opřít. To je to, co
bych nejvíc přála těm ostatním, aby obje-

vili Boha a našli vztah k němu, protože to
je opora, která se nezhroutí. Ten třetí zvon
je svatý Václav. To je člověk, který pro mě
v našem prostředí znamená mít rád to
město, které obýváme, zabydlet se tam,
pěstovat tam vztahy se všemi lidmi, přát-
elství, vytvořit vazby, které dosud
nevznikly třeba proto, že sídliště vzniklo
z donucení. Že nevzniklo tak, jak města
vznikají obvyklým způsobem, ale z direk-
tivy. Ani zde není nějaký přirozený střed,
kde by se lidé setkávali jako někde na
návsí... KCMT by mohlo být tím prosto-
rem, kde se lidé scházejí a začnou spolu
přirozeně komunikovat a navazovat vztahy.
A aby začali mít rádi také toto místo,
i když třeba není vše podle jejich představ.
A doufám, že tam bude veselo!!!

**Přeji, aby se ti to všechno podařilo
dosáhnout a děkuji za rozhovor.**

Martin

Vážení přátelé,

ze všech možných stran se ke mně donesla informace, že si někteří z vás v poslední době stěžují na mé články. Je pravda, že články opravdu nebyly příliš optimistické. Já jsem je ale nepsala proto, že bych si chtěla stěžovat, jak to máme těžké.

Naše charita je charitou farní. Pracuji v charitě už dlouhou dobu a jsem poměrně oštrílený a zkušený ředitel neziskové organizace. Také velmi dobře vím, jak fungují ostatní charity v naší republice. Běžná praxe je taková, že jsou dva typy farních charit. Tím prvním je farní charita složená z dobrovolníků z farnosti. Taková dobrovolnická farní charita obvykle navštěvuje seniory a jiné potřebné lidi z farnosti, sbírá šatstvo, vede farní knihovnu, pořádá akce pro děti apod. Nemá prakticky žádné náklady a je plně financována z darů farníků. Tento typ charity je úzce spjat s životem farnosti, protože činnost takovéto charity vychází přímo ze života a potřeb farnosti.

Tím druhým typem je farní charita, která provozuje profesionální zdravotnickou nebo sociální službu. V této farní charitě potom pracují zaměstnanci, kteří mohou, ale nemusí, mít s farností nic společného. Služby profesionální charity jsou zaměřeny na širokou veřejnost a tato charita se musí řídit platnou legislativou naší republiky. Samozřejmě má profesionální charita rozpočet, musí hledat různé zdroje financování. Její

činnost není úzce spjata s farností. Z vlastní zkušenosti vím, že většina profesionálních farních charit nemá se svou farností společného nic jiného než jméno.

Já si ale myslím, že je to špatně. Zřizovatelem naší farní charity je sice Arcibiskupství pražské. My jsme ale Farní charita Chodov, poskytujeme služby na Jižním Městě a do jisté míry prezentujeme i vaši farnost. Myslím si, že máte plné právo vědět, co se u nás v charitě aktuálně děje. Proto se také snažím docházet na akce farnosti, chodím na pastorační radu, zajímám se o aktivity okolo Komunitního centra Matky Terezy a píši každý měsíc článek do Fchodovin. Vnímám duchovní, modlitební i lidskou podporu farnosti jako naprosto nezbytnou pro naši práci. Svými články v posledních šesti měsících jsem vás chtěla pouze informovat o tom, co se děje v sociální a zdravotnické oblasti. Mnoho z vás mohlo informací z článků využít i pro svou osobní potřebu při péči o závislé členy rodiny. Opakuji, že stále platí nabídka pomoci a poradenství ze strany zaměstnanců naší charity. Mrzí mě, že někteří z vás vnímali články negativně. Ale všichni dobře víme, že život není jen o radosti, pohodě, zdraví a štěstí.

Blíží se jaro a na nás se v charitě poma-lu začíná usmívat sluníčko. Jsme terénní služba a tak nikdo z nás nemá zimu rád. Zaměstnanci většinu pracovní doby běhají venku mezi domácnostmi našich klientů,

já zase po jednáních a úřadech. A tak se pravidelně od listopadu do března zahřejeme až večer po příchodu domů. Letošní zima k nám byla přívětivá, protože byla relativně teplá. Přesto jsme rádi, že už bude jaro a teplo. Počasí nám sice přálo, ale zase jsme prošli náročným obdobím po vstupu nového zákona o sociálních službách v platnost. Bylo to opravdu velmi náročné období, ale zdá se, že už jsme z nejhoršího venku. Klienti nám postupně začínají platit za služby poskytnuté v lednu a únoru a začínají si zvykat na nový systém. Podařilo se mi domluvit s VZP velmi slušný limit pro rok 2007, takže naše zdravotnická složka by na rozdíl od roku 2006 neměla být ztrátová, ale pouze nezisková. Současně se mi podařilo vyjednat, že nám pojišťovna proplatí 50% dluhu za první pololetí roku 2006. O druhé pololetí budu ještě bojovat, tam jde o vyšší částku

cca 300.000 Kč. Věřím ale, že se mi podaří také domluvit úhradu alespoň 50% dluhu. Máme požádáno ještě o další dotace. Prakticky všechny dotační programy místních samospráv se zpozdily díky komunálním volbám. Postupně jsou ale již vyvěšovány na internetu výsledky dotací a tak se nám díry v rozpočtu pomalu zacelují.

Chtěla bych moc poděkovat za dary v kasičce v kostele sv. Františka z Assisi, kde se od začátku roku nashromáždilo 5643,50 Kč. Finanční prostředky z kasičky byly využity k úhradě provozních nákladů naší sociální složky. Také bych chtěla poděkovat paní, která zabránila vykradení naší kasičky v kostele. Děkujeme za obětavost.

Přeji vám všem požehnané Velikonoce a děkuji za veškerou pomoc a podporu, které se nám z vaší farnosti dostává.

Eva Černá

Občanské sdružení Fchod se představuje

Pozornost některých farníků jistě upoutala bílá cedulka s nápisem Fchod na poštovní schránce fary. Dne 7. února 2007 bylo totiž založeno občanské sdružení Fchod. Ustavující shromáždění složené ze 13 zakládajících členů, se sešlo 10. 2. 2007, aby zvolilo správní orgány.

Fchod je občanské sdružení, jehož hlavním posláním je posilování pozitivních vztahů mezi občany, kteří žijí na území Jižního Města, bez ohledu na jejich věk, sociální postavení, politický názor nebo církevní příslušnost. Činnost občanského sdružení je zaměřena na vytvoření bezpečného prostoru k setkávání občanů žijících v anonymním prostředí velkých sídlišť, která tvoří Jižní Město. Činnost Fchod o.s. je zaměřena na dobudování, vybavení a otevření Komunitního centra Matky Terezy, jako otevřeného, bezpečného a příjemného prostoru k setkávání občanů. Členskou základnu tvoří občané, kteří mají zájem na rozvoji Jižního Města. Fchod o.s. spolupracuje s Úřadem Městské části Praha 11, který jeho aktivity podporuje.

Ludmila Šilhavá – předsedkyně

Putující společenství maminek

Popeleční středa je počátek putování postní dobou k Velikonocům. Pro mě je to doba zastavení, zhodnocení a ozdravení vztahu k Bohu, lidem i k sobě. A jsem moc ráda, že jsem mohla začít svou pouť s lidmi velmi blízkými, kteří tvoří mou duchovní rodinu, s maminkami a dětmi ze společenství maminek na mateřské dovolené.

Přijaly jsme totiž na tento den laskavé pozvání P. Petra Šleicha OCD do chrámu Panny Marie Vítězné. Po bohoslužbě s popelcem nás P. Petr provedl kostelem a částí kláštera, prohlédly jsme si muzeum Praž-

ského Jezulátka, výstavu z karmelitánských misí a také katakomby, kde se v přítomnosti pohřbených mnichů a mumií rozjímaná slova ještě umocnila.

Mám radost, že se nám i přes nesnáze cestování s kočárky a malými dětmi (zvládly jste to fakt skvěle), pouť velmi vydařila. Alespoň pro mě to byl milý zážitek. Ostatně jako vždy, když se spolu s maminkami setkáme. Vzájemné maminkovské pohlazení, povzbuzení, modlitba a sdílení, a také poučení a vedení od P. Benedikta, je jako oáza pro načerpání sil. I také díky ochotě paní Blanky, která hlídá naše rozpustilá dítka a dopřává nám tak chvilku oddychu.

Budeme mít velkou radost, když se k nám připojí i další maminky a děti a také když se najdou odvážné „babičky“ a „tety“, které si přijdou „pohrát“ s dětmi a poslouží tak dobré věci. Setkání jsou každou středu od 9.45 do 11.30 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka.

Lída

KCJM – duben

Po 2. 4.	10.00	Připravme se na Velikonoce , výroba velikonočních dekorací + povídání o čem byly a jsou Velikonoce, beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
Út 3. 4.	16.00–19.00	Chodovský beránek , tradiční velikonoční slavnost, hry a soutěže pro děti, výtvarné dílny, ukázky lidových řemesel a mnoho dalšího. (Altera Pars)
St 4. 4.	17.00	Bezplatná právní poradna , objednat na tel. 774171556 (vchod D)
St 4. 4.	19.30	Modlitební setkání , zváni jsou všichni kdo se chtějí společně modlit (kaple, vchod A)
Pá 6. 4.	19.00	Koncert : Jalapenos, Ad Bestias (Klub D.N.A., vchod E)
St 11. 4.	19.30	Koncert : Portrait (Klub D.N.A., vchod E)
Čt 12. 4.	20.00	Setkání maminek veteránek , určené pro všechny maminky, které kdy prošly mateřským centrem Domeček, příjemné posezení s občerstvením, více informací na tel: 776743446 (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
Pá 13. 4.	19.00	Motýlí divadelní společnost uvádí : Svatá rodina aneb my už, maminko, žádný děti nemáme. Gregory Schwajda. (Klub D.N.A., vchod E)
Po 16. 4.	10.00	Rodinné finance , beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
Po 16. 4.	16.00	Mons. Pplk. Mgr. Tomáš Holub: Duchovní služba v armádě , přednáška v rámci setkání Sdružení křesťanských seniorů (Klub D.N.A., vchod E)
St 18. 4.	17.00	Bezplatná právní poradna , objednat na tel. 774171556 (vchod D)
Pá 20. 4.	19.00	Koncert : Cocoon, El Greco (Klub D.N.A., vchod E)
Po 23. 4.	10.00	Rodinná terapie – Vy se ptáte, odborník Vám odpoví, Mgr. Z.Těšínská, beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
Pá 27. 4.	15.00	Čarodejnice na Jižáku , oheň, opékání buřtů, fotbalík zdarma, 18.00 koncert kapel (pořádá YMKÁRIUM a PROXIMA SOCIALE)
Pá 27. 4.	16.00–19.00	Světelný objekt – dekorace do interiéru, na balkon nebo na zahrady, možnost točení na hrnčířském kruhu, rezervace na tel: 603180180, cena 250,- Kč (Altera Pars)

■ **Tensing** – každý čtvrtek od 17.00 (Klub Na Dně, vchod E)

■ **Psychoterapie, rodinná terapie** – objednání i bez doporučení lékaře na tel. 605 461 494, Mgr. Těšínská (vchod B)

■ **Soukromá umělecká škola Altera Pars** nabízí keramické dílny pro dospělé:

13. 4. od 16.00–19.00 a **14. 4.** od 14.00–17.00, výroba originálních květináčů, zdobení engobou, malba glazurou, možnost točení na hrnčířském kruhu.

Cena dvoudenního kurzu 650,- Kč.

Rezervace na tel: 603180180, K. Sehnoutková

■ **Anonymní alkoholici** – každá středa od 17.30 (vchod B)

BOHOSLUŽBY O VELIKONOČÍCH 2007

Datum	Den	Hodina	Bohoslužba	Poznámka	Místo
1.4.2007	KVĚTNÁ NEDĚLE	8.30 10.00 10.30 20.00	mše sv. mše sv. mše sv. mše sv.	s žehnáním ratolestí s žehnáním ratolestí s žehnáním ratolestí s žehnáním ratolestí	kostel sv. Františka kaple sv. Ludmily (KC-JM) kostel sv. Františka kostel sv. Františka
2.4.2007	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE	6.30 17.00	mše sv. kající bohoslužba	příležitost ke svátosti smíření	kostel sv. Františka kostel sv. Františka
5.4.2007	ZELENÝ ČTVRTEK	7.00 18.00 18.00	ranní chvály mše sv. mše sv.	s obřady umývání nohou s obřady umývání nohou,	kaple sv. Ludmily (KC-JM) kostel sv. Františka kaple sv. Ludmily (KC-JM)
6.4.2007	VELKÝ PÁTEK	7.00 15.00 17.15 18.00 18.00	ranní chvály křížová cesta křížová cesta velkopáteční obřady velkopáteční obřady		kaple sv. Ludmily (KC-JM) kostel sv. Františka kaple sv. Ludmily (KC-JM) kostel sv. Františka kaple sv. Ludmily (KC-JM)
7.4.2007	BÍLÁ SOBOTA	7.00 14.00 - 18.00 20.00 20.00	ranní chvály a modlitba se čtením rozjímání u božího hrobu velikonoční vigilie velikonoční vigilie	následuje agapé následuje agapé	kaple sv. Ludmily (KC-JM) kostel sv. Františka kostel sv. Františka kaple sv. Ludmily (KC-JM)
8.4.2007	SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	8.30 10.00 10.30	mše sv. mše sv. mše sv.	s žehnáním velikonočních pokrmů	kostel sv. Františka kaple sv. Ludmily (KC-JM) kostel sv. Františka
9.4.2007	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	8.30 10.00	mše sv. mše sv.		kostel sv. Františka kaple sv. Ludmily (KC-JM)

- V **pátek 6. 4.** vykonáme tzv. **Velkopáteční sbírku** na potřeby křesťanů žijících ve Svaté zemi.
- Ve **čtvrtek 26. 4. v 19.00** se ve farním sále uskuteční **beseda o Iráku** s kaplanem vojenské policie kpt. Petrem Svobodou.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se konají **každou středu** ve farním sále od **9.30 do 11.30**. Termíny našich dubnových setkání jsou 4., 11., 18. a 25. 4.
- **Žehnání Komunitního centra Matky Terezy se uskuteční v sobotu 26. 5.** Protože na tento slavnostní den je připraven poměrně náročný celodenní program, bude potřeba větší množství dobrovolníků na výpomoc. Uvítáme mladé muže jako pořadatele a mladé dívky jako hostesky, dále větší počet osob do kuchyně a na úklid. Zájemci, hlase se u Lídy Šilhavé (tel. 731 625 970).
- **Společná farní dovolená v italských Dolomitech** se letos uskuteční v termínu **18.–25. srpna**. Zájemci se mohou zapisovat na seznam připravený v záměstí kostela. Kapacita je 40 osob, záloha činí 3 000 Kč. Kontaktní osoba Marie Lásková.
- **Do práce bez obav** – je kurz připravující maminky na mateřské dovolené a těsně po jejím skončení na návrat do zaměstnání. Bude probíhat v Mateřském centru Domeček v dubnu a květnu v **úterky 17. a 24. dubna a středy 2. a 9. května od 15.00 do 18.00 hod.**
Dozvíte se: kde hledat práci, jak psát životopis a motivační dopis, jak se připravit na přijímací pohovor, pracovní právní minimum a mnoho dalšího. **Kurz je poskytován zdarma.** Během kurzu bude zajištěno hlídání dětí. Svou účast na kurzu potvrďte nejpozději 12. 4. 2007. Kontaktní osoba Kateřina Matysková Mobil: 777 889 550 katerina_matyskova@centrum.cz

Ahoj kluci a holky!!!

Pokud máte rádi pohodlné křeslo u televize nebo počítače, holdujete vyspávání do odpoledních hodin a to největší dobrodružství, co jste kdy prožili, byla cesta s odpadky po šesté hodině večerní, tak raději ani nečtěte dál. To co já vám chci nabídnout je něco úplně jiného. Nabízím vám účast na dobrodružném letním táboře.

Tábor trvá 14 dní a během nich poznáte mnoho nových kamarádů, naučíte se spoustě táborových dovedností a v neposlední řadě si užijeme hodně zábavy. Máme připravenou celou škálu her od běhacích a logických až po ty strašidelné – noční bojovky.

Každý tábor, a tento nebude výjimkou, má vlastní téma a příběh. Minulý rok jsme měli možnost vstoupit na palubu Jiřího poutníka a plavit se po nepoznaných mořích ve světě C.S. Lewise. Pokud chcete zjistit, jaký příběh se odehraje o těchto letních prázdninách a chcete ho s námi prožít, přidejte se k nám.

Cena tábora je již tradičních **2500 Kč** a zahrnuje: stravu 5x denně, výlety, ubytování (stany s podsadou), dopravu a odměny.

Na tábor odjíždíme **21. července** a vracíme se **4. srpna**. Tábořiště je situováno v malebném údolíčku s potokem uprostřed jihočeských lesů cca 15 km od města Tábor.

Pro získání bližších informací a přihlášky navštivte internetové stránky www.kskpraha.org, nebo mě kontaktujte na čísle 728 603 383, případně na e-mail: jesuta@centrum.cz.

Je nutné se přihlásit nejpozději do **15. dubna**.

Těším se na Vás

Martin Ješuta, hlavní vedoucí

*Ve skále narozen, Bůh živý,
do skály pochován. A divy
jimž chtěl by svět, se nedějí.
Mrtev a pohřben jako jiní,
Nic nezměnil, nic neučiní,
probouzeč lichých nadějí.*

*Až jitro nastalo, den třetí.
Tu městem ještě spícím letí
vichrná zvěst: je prázdný hrob!
Marně se pyšní v hrůze brání,
procítají v nich znenadání
prorocství písem z dávných dob...*

Václav Renč: Popelka Nazaretská

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, 149 00 Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

<http://www.kcmt.cz>

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, 149 00 Praha 4

☎ 774 171 556

krestanske@centrum.cz

<http://kcjm.duch.cz>

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí	6.30	
Úterý	18.00 + adorace	
Středa	18.00	
Čtvrtek		18.00
Pátek	18.00	
Sobota	7.30; nešpory 19.30	
Neděle	8.30 10.30 20.00	10.00

e-mail

Karel Kočí (administrátor)

777 101 941

kkoci@czn.cz

Benedikt Hudema (farní vikář)

724 209 774

benedikthudema@atlas.cz

Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)

603 235 606

ondrej.pavek@t-email.cz

Pavel Urban (jáhen)

272 911 264

Romana Kraleva (ředitelka KC)

603 918 901

romi36@seznam.cz

Martin Flosman (past. asistent)

777 637 280

flosmanm@post.cz

Jan Jeřábek (pastorační asistent)

605 787 573

jan.jerab@tiscali.cz

Eva Černá (ředitelka Charity)

737 322 569

charita.chodov@email.cz

Kancelář Charity (peč. služba)

272 941 972

charita.chodov@email.cz